

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-12

El trasllat apuja el to de la protesta

Manifestants concentrats amb pancartes des d'ahir al vespre davant de la seu de les institucions europees a Barcelona ■ JUANMA RAMOS

CLAU • Torra i la concentració de Barcelona es giren cap a Europa el dia del trasllat dels presos polítics a Madrid

DATA • El Suprem assenyala el dia 12 per a l'inici del judici de l'1-O i admet Rajoy i Sáenz de Santamaría de testimonis

NEGATIVA • Refusen la compareixença del rei, Puigdemont i Rovira, i no reservaran seients a la sala per als observadors internacionals

ESPAI PISCINES

GRQP BOTIGUES A BANYOLES I OLOT
DELEGACIÓ MARESME
Tel. 902 107 208
www.espaipiscines.com
Ens banyem?

Ja són a Madrid

Una persona demana l'alliberament dels presos polítics en l'arribada dels homes a Soto del Real ■ ACN

César Díaz
Forus de pa i degustació

Via Europa, 189 MATARÓ
Camí de la Geganta, 99 MATARÓ
Av. Puig i Cadafalch, 12-14 ARGENTONA
Plaça de la Constitució, 5 ÒRRIU

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

Són 'picoletos', són el que són

Un vídeo gravat des de l'interior d'una de les furgones de la Guàrdia Civil dona una idea exacta de com han afrontat

els agents d'aquest cos el trasllat dels presos polítics catalans. En la gravació, escampada convenientment per les xarxes socials, els agents posen la música a tot drap (*Soy picoleta*) i se'n riuen, sorollosament, de les persones que es manifesten a banda i banda de la carretera. Una continuació perfectament seqüencial de l'"a por ellos", que es va prolongar amb la ignomínia d'uns agents del CNP que es referien a Oriol Junqueras com a "osito" ("està llegando un osito a la cárcel, hasta que lo pongan a cuatro patas. Le arreglan el ojo" i que demostra, per si encara calgués, que tant la Guàrdia Civil com el CNP –a diferència dels Mossos– són policies polítiques, tal com ho han estat al llarg de la seva llarga i terrible història.

El comboi cap a Madrid ha estat

L'Estat espanyol es comporta com una força colonial que ha deixat d'intentar convèncer per dedicar-se, únicament, a amenaçar. I això no és reversible.

una humiliació més contra una societat que es veu agredida, una vegada rere l'altra, per l'Estat que li recapta els impostos. L'escarni orquestrat forma part de la represàlia i, de fet, està pensat per desmobilitzar una societat que, segons el pla, ha de percebre que el poder de l'Estat és tan il·limitat que no val la pena oposar-s'hi. De fet, la manca de sanció contra tots aquests agents forma part indistriable d'aquesta exhibició d'impunitat del poder de Madrid.

Però aquesta actitud –no sé si conscientment– ja no és la de les institucions democràtiques d'un país europeu, sinó la de la força colonial que ha deixat d'intentar convèncer per dedicar-se, únicament, a amenaçar. I això no és reversible. Des de la Guàrdia Civil fins al Tribunal Suprem les institucions de l'Estat han mostrat, voluntàriament, la seva cara més agressiva, la força bruta que, en darrera instància, utilitza el poderós per preservar els seus privilegis. *This is the real Spain*, que diu la seva propaganda.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

“«Espíritu del doce»”

Sembla que l'inici del judici als presos polítics ha quedat fixat per al 12 de febrer pròxim. Sempre hi poden haver dilacions. La lentitud de la justícia uneix Hamlet i Kafka en el desesper. Als més grans, aquest dia ens remet a l'"*espíritu del doce de febrero*". Era l'any 1974. ETA no feia ni dos mesos que havia matat l'almirall Luis Carrero Blanco, president del govern i amic de Franco. Abans o després del funeral, Franco va reproduir en veu alta el refrany castellà "*no hay mal que por bien no venga*" que, francament, va sonar una mica fortet, sobretot pensant en la vídua i els fills, i va generar moltes cavil·lacions. Franco va fer que Carlos Arias Navarro succeís el difunt en el càrrec. Un dotze de febrer el nou president va anunciar una "*liberación*" que incloïa el reconeixement de les "*asociaciones políticas*", el "*contraste de pareceres*", etcètera. Un nu en una pel·lícula va fer pensar que la "*liberación*" anava de veres, almenys pel que fa als sostenidors. Es va començar a parlar de l'"*espíritu del doce de febrero*" o simplement de l'"*espíritu del doce*", sense especificar

“L'inici del judici s'ha programat en una data que no evoca res de bo

el mes, que es donava per sobreentès. A les *asociaciones políticas* no s'hi va apuntar ningú de valor. Després van venir les execucions de Puig Antich i d'activistes d'ETA. ¿I l'"*espíritu del doce*"?, es preguntava la gent amb burla amarga. Per Franco, "*liberación*" sempre va tenir un sentit unívoc, ja des del *parte de la victoria* de Burgos. L'"*espíritu*" tampoc no va enganyar: com el seu nom indicava, era un fantasma amb les cadenes incorporades. El 20 de novembre de 1975, Arias Navarro, moquejant i tirant muntanyes amunt, va anunciar que Franco havia lliurat l'esperit. No va dir "*no hay mal*

que por bien no venga" però al cap de tres anys que es van fer eterns naixia el que ara s'anomena "el règim del 78". Es fa amb un menyspreu que no comparteixo perquè va ser el de la democràcia, el retorn de Tarradellas o la incorporació a Europa. D'aquell "*mal*" en va venir un bé. Són ells, els més acèrrims defensors del règim vigent, els que contribueixen a espatllar-lo amb un judici que no hauria de ser, situat en una data que no evoca res de bo. La justícia és cega i ignora els calendaris? Per a altres coses té l'ull viu.

Els presos van ser retornats ahir a presons madrilenyes. Tots els que hi han pogut parlar diuen que ho fan molt serens. El tribunal que els ha de jutjar no sembla tan enter. El govern ha cuitat a ajudar-lo amb una campanya publicitària que afirma que Espanya és una democràcia plena, adreçada a l'Europa que mira. Ni Europa ni el papa de Roma, que van suplicar clemència per als que havien de ser executats, no van donar crèdit a l'"*espíritu del doce de febrero*". Segons com condueixin el judici, el d'ara pot enfonsar el règim a ulls de tothom.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/rgwl7d>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

T'ho miraràs, Juncker?

Una de les accions més rellevants del dia d'ahir (a banda de la lamentable caravana policial que va fer el trasllat dels presos polítics –les van veure, les imatges del desplegament? Quina vergonya, no?–) va ser l'ocupació per part de l'ANC de la seu de la Comissió Europea a Barcelona. No pas perquè es tracti d'una ocupació, que no sé si era estalviable, sinó per la carta que Elisenda Paluzie, la presidenta de l'entitat, va entregar als responsables de l'oficina perquè la fessin arribar al president de la Comissió Europea, Jean-Claude Juncker. La presidenta de l'Assemblea, en una carta breu i ben argumentada, que és com han de ser les cartes, exposa al mandatari europeu la terrible injustícia que representa aquest judici. "Durant mesos, representants democràticament elegits pel poble de Catalunya afrontaran els càrrecs d'un crim –el de rebel·lió– que no van cometre, ja

“Ens tornarà a deixar sols, ara? O se la llegirà, la carta d'Elisenda Paluzie?”

que l'única violència en el procés d'autodeterminació de Catalunya ha estat de la policia espanyola que va reprimir el referèndum d'independència de l'1 d'Octubre”, li etziba Paluzie, que li recorda que “la negació del dret dels catalans a celebrar un referèndum és en si mateix una greu negació de la democràcia”. Una vergonya, com deia també ahir el president Puigdemont. El Suprem no accepta finalment que a la sala del judici hi hagi observadors internacionals –fins i tot la ridiculitza una mica, en la seva resolució, aquesta

petició– ni algunes proves pericials presentades per la defensa. No hi haurà observadors internacionals reconeguts per la sala. D'acord. Però això no els estalviarà que un altre tipus d'observadors, que són els periodistes, els posin en qüestió. Només de veure, ahir, el ressò internacional que va tenir el trasllat dels presos –l'indigne trasllat dels presos, hi afegiria jo–, a mi em sembla clar que, per més contracampanyes que hagin decidit organitzar –i pagar amb els pressupostos de l'Estat, és clar– no evitaran la internacionalització del cas. Per la vergonya que és i per les protestes que hi haurà. Per això em pregunto si Juncker se la llegirà, la carta d'ahir. Serà un error, si no ho fa. Juncker va callar l'1-O, va callar el 10-O i va tornar a callar el 27-O. Ens tornarà a deixar sols, ara? Farà com Espanya? Serà un error. Un altre error. Perquè nosaltres, Jean-Claude, som europeus.

EDITORIAL

Caravana de la vergonya

El trasllat dels presos polítics catalans a presons de Madrid ens deixa la imatge històrica d'un govern legítim de Catalunya viatjant captiu dins un furgó de la Guàrdia Civil fortament escortat en direcció a un judici sense garanties en territori hostil. Perquè, més enllà del maquillatge que el Tribunal Suprem estigui ara obligat a fer en les formes per invertir de pulcritud la seva deteriorada imatge, la realitat és que el judici que començarà el 12 de febrer és la conseqüència de la voluntat unitària de l'Estat de represaliar la votació de l'1-O i reprimir l'amenaça independentista. I aquesta voluntat ha alineat el poder executiu, el judicial i els poders fàctics, inclosos el rei, les clavagueres de l'Estat i els altaveus mediàtics madrilenys, tots darrere d'una acusació falsa, una instrucció polititzada i de part, una presumpció de culpabilitat i un munt de vulneracions de drets a l'empara de l'anomenat “dret penal de l'enemic”.

La situació és excepcional des de qualsevol punt de vista i justifica una resposta també excepcional de la societat catalana a tots els nivells. Ahir vam veure ciutadans a les presons o a la carretera per acompanyar els presos i visualitzar la seva protesta; vam sentir la declaració institucional del govern alertant la comunitat internacional de la “repressió descarnada de l'Estat” i d'un judici “contra el dret a l'autodeterminació de Catalunya” i “contra la democràcia”; vam assistir al vespre a una manifestació multitudinària, i hi ha convocada una vaga general per a la setmana que ve. La mobilització és més necessària que mai per denunciar amb tota la contundència i com sempre dins del civisme i la no-violència, la injustícia d'un judici a uns líders polítics i socials que no han comès cap delictes llevat de qüestionar la unitat d'Espanya per vies estrictament democràtiques i pacífiques.

De reüll

Maria Palau

Un bri de llum a Lleida

L'any no ha pogut començar pitjor a les institucions artístiques. Hem encadenat la crisi econòmica de la Fundació Miró amb el conflicte de l'ampliació del Macba (aquest, per cert, un debat fet a mida per als polítics i les seves lògiques de partit que només busquen rèdits electorals, no resoldre problemes; en aquest cas, inclús, n'estan creant de nous: ara hi ha més gent que veu amb antipatia l'art contemporani). Però en plena foscor aquesta setmana també hem vist un bri de llum amb l'inici de les obres del Museu d'Art de Lleida.

L'any no ha pogut començar pitjor als museus del país

En la llarga travessia pel desert que ha passat aquest centre, que el 2017 va celebrar els seus 100 anys, condemnat a desplegar la seva activitat en seus precàries, hi ha les claus que expliquen la decadència del nostre sistema artístic. No només el de Lleida, no, el del conjunt del país, com estem veient

aquests dies tan negres. El director del museu, Jesús Navarro, raonava molt bé en una entrevista de fa un temps a aquest diari que ens ha dut fins aquí: haver “privilegiat durant molts anys la construcció dels equipaments nacionals, un pou sense fons que ha manllevat recursos per mantenir i dignificar el teixit museístic del país”. Sense anar gaire lluny, el Museu del Disseny va engolir tot sol 100 milions d'euros. Felicitats, Lleida. Per una vegada a la vida, les males notícies són a Barcelona i les bones, a allò que en diuen “territori” com si fossin les despulles del país.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DE L'ANC

Elisenda Paluzie

La resposta cívica

La crida a la mobilització pacífica dels ciutadans, al matí a les presons i carreteres, a la tarda a la seu de la CE a Barcelona i a les places de les capitals, és l'inici d'una protesta permanent per denunciar un judici injust i per recordar que l'autodeterminació no és cap delictes, sinó un dret.

PRESIDENT DELS ESTATS UNITS

Donald Trump

Retorn a la guerra freda

El president magnat ha confirmat l'amenaça i ha retirat els EUA del tractat de reducció d'armament nuclear signat amb Rússia al final de la guerra freda. La decisió suposa un cop molt dur als intents de control d'armes nuclears al món i obre la porta a una nova cursa armamentista.

ESCRITORA

Claudia Piñeiro

Protagonista al BCNegra

L'escriptora argentina ha guanyat el premi Pepe Carvalho de novel·la negra en el context del festival BCNegra. L'autora de *Betibú*, *Elena sabe* o *Las viudas de los jueves* s'ha convertit en una de les indiscutibles reines del gènere. És la quarta dona que rep aquest premi.

Tal dia com avui fa...

1 any

Sota pressió

El Partit Popular dona per fet que el Tribunal Suprem suspèn tots els diputats perquè el jutge Llàrena els acusarà de rebel·lió.

10 anys

Col·lapse judicial

El 73% dels jutges de Catalunya tenen una càrrega de treball superior a la marcada pel Consell General del Poder Judicial.

20 anys

Tensions CiU-PP

Convergència i Unió rep com un acte bel·ligerant del Partit Popular la rehabilitació d'Aleix Vidal-Quadras després del congrés dels conservadors.

Full de ruta

Toni Brosa

Àngels i dimonis

Mariano Rajoy va ordenar a la policia carregar contra ciutadans honrats, pacífics i indefensos perquè volien votar. Els seus fiscals i jutges van perseguir qualsevol que pogués tenir a veure amb el referèndum de l'1-O. Va *convidar* empreses, bancs i capitals a empobrir Catalunya; va aplicar el 155 de la Constitució molt més enllà del que preveu la mateixa Constitució; va destituir tot el govern català i més de dos-cents càrrecs més; va liquidar les delegacions de la Generalitat i altres organismes; va assumir el comandament de totes les conselleries durant mesos; va posar en marxa un procés judicial basat en un relat fals contra tots els membres del govern, empresonant-ne tots els que va poder, i va mirar cap a una altra banda mentre policies i escamots feixistes repartien bolets a tort i a dret pels carrers de Catalunya embolicats amb la bandera de l'Espanya unida. Va fer tot això i moltes coses més, però es veu que va ser tou. Alfonso Guerra l'acusa de "paràlisi", de "tebior" i de convocar les eleccions del 21-D, quan el que cal és liquidar l'auto-

Guerra insulta els catalans per no haver de reconèixer l'estafa de l'Espanya del 78

nomia amb un 155 total i indefinit i no convocar unes noves eleccions si les ha de guanyar l'independentisme. Les seves profundes conviccions democràtiques li diuen que la independència guanya perquè la gent després de "40 anys d'adoctrinament" s'ha entregat al "dimoni separatista". Només la gran altura intel·lectual i política de la seva anàlisi explica que no arribi a veure la diminuta influència de 40 anys d'insuficiència democràtica fruit d'un pacte amb el franquisme i els seus poders fàctics; 40 anys visitant la tomba de les "nacionalitats històriques"; 40 anys de *café para todos*, de *Loapa*, de solidaritat draconiana i indefinida amb altres territoris de l'Estat i de cronificar un finançament injust per a Catalunya, el País Valencià i les Illes; 40 anys de supremacisme lingüístic i cultural i de discriminació i boicot al català; 40 anys de madridcentrisme, de concepció radial de les infraestructures i de gestió centralista de trens, ports i aeroports; 40 anys d'estafa continuada en els pressupostos de l'Estat; 40 anys d'engany, de menyspreu i de connivència amb la catalanofòbia latent a la societat espanyola, o 40 anys de "pasar el cepillo" per retallar drets, llibertats o Estatuts, que tant se val.

Tribuna

Enric Roca Casas. Director d'Edu21 i professor d'educació a la UAB

El futur de l'educació

Segons l'informe de l'OCDE sobre tendències que transformen l'educació 2019, el futur estarà marcat per un conjunt de fenòmens que haurien d'orientar les actuals polítiques educatives. Entre aquestes tendències es destaca la preocupació per la sostenibilitat davant el canvi climàtic; l'atenció a les desigualtats en un marc on l'increment de les classes mitjanes de la població mundial exigirà una educació de més qualitat; la inclinació de la globalització envers l'eix asiàtic i l'augment dels moviments migratoris comportaran una major diversitat de l'alumnat; l'increment de la inseguretat per l'amenaça del terrorisme global; profundes transformacions en la concepció de les famílies i els rols de gènere; un mercat laboral de més incertesa; l'emergència de moviments polítics i socials basats en el populisme i l'extrema dreta que reclamen aprofundir en l'educació cívica i democràtica; una societat cada vegada més longeva que planteja nous reptes de formació; un món que entrarà de ple en l'era de la digitalització i de la intel·ligència artificial...

LA DIAGNOSI de les transformacions sem-

bla prou clara, tanmateix les mesures educatives proposades són conegudes des de fa temps però no acaben d'implementar-se eficaçment, si més no en el nostre context. Diem que cal promoure l'aprenentatge al llarg de la vida però continuem prioritant la formació bàsica i postobligatòria sense una visió contínua de períodes perllongats fins a les edats avançades. En aquest sentit, per exemple, per què no podem obrir les escoles en diversos horaris a estudiants de qualsevol edat amb múltiples ofertes for-

matives?

L'INFORME TAMBÉ ASSENYALA que cal impartir una educació primerenca de qualitat, però nosaltres continuem concebut l'educació infantil com una etapa no bàsica. Es diu que cal potenciar l'educació per a una ciutadania democràtica però quasi tot el temps escolar el dediquem als aprenentatges curriculars de tota la vida. L'informe aposta per formar el professorat per atendre millor la diversitat i aquí la innovació continua posant l'accent en les metodologies sense focalitzar-la en l'atenció personalitzada de l'alumnat. Es proposa protegir els joves dels riscos i inseguretats que comporta la societat global i del *big data*, però en això només incidim de manera reactiva. En la formació digital del professorat continuem usant la tecnologia com a eina complementària i no transformadora del rol docent tradicional. L'informe adverteix que calen polítiques educatives de reducció de les desigualtats, tanmateix sabem que fins que l'educació no figuri en l'agenda política i social com una prioritat real no disposarem dels recursos per abordar aquest repte. Tenim, doncs, molts deures per fer.

“Fins que l'educació no sigui una prioritat de l'agenda política i social no tindrem recursos per abordar el repte

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Salvador Escamilla i 'Els comedians'

■ Faig referència a l'article "Mirador", de Jaume Vidal, publicat el 19 de desembre passat, sobre Salvador Escamilla.

Em sembla bé tot el que s'hi diu, però jo voldria fer constar de l'Escamilla, gran persona, que va enregistrar un disc amb una gran versió del tema *Els comedians* de Charles Aznavour en el qual feia una interpretació magistral en què es notaven les seves qualitats com a actor que era. Va ser un disc excepcional que potser no es va difondre prou.

Les nostres emissores de ràdio haurien de programar aquestes gravacions novament.

Salvador Escamilla va fer una tasca fantàstica amb la Nova Cançó i amb el seu celebrat programa *Radioscope*

a Ràdio Barcelona.

JOAQUIM RENOM I BLANCH
Badalona (Barcelonès)

I la salut emocional dels nens?

■ Ahir vaig portar els meus fills, de 9 i 4 anys, al pediatre. Fins ara les visites s'havien limitat a les revisions. Però ara ens preocupava com s'estan adaptant a una sèrie de situacions que els ha tocat viure darrerament, com és la mort del seu avi i el procés de dol, i amb trastorn del llenguatge en la petita.

Però la pediatra es va limitar a mesurar pes i alçada. La salut emocional dels meus fills es veu que no és cosa seva. Ens va dir que el fet que la nena encara no parli la preocupava entre 0 i -5. Potser no li causarà febre ni li caldrà rebre medicació, però la salut emocional dels meus fills, avui, els pots marcar la seva manera d'enfrontar-se al món

demà o la seva habilitat per relacionar-se amb els altres. Em pregunto si he portat els nens al pediatre o un parell de cabres al veterinari.

EMMA DOMÍNGUEZ PERALES
Barcelona

Sobre el judici de l'1-O i el prestigi d'Espanya

■ "Volien aprofitar el judici a l'1-O per desprestigiar Espanya. Per defensar-la hi posarem els diners que facin falta". Irene Lozano, secretària d'estat per Espanya Global.

Senyora Lozano, no s'equivoqui, l'únic que pretén el judici és fer resplendir la veritat. Sí, he dit la veritat! Soc plenament conscient que parlar de veritats resulta estrany i molest, molt més quan el relat que s'ha construït sobre els fets es fonamenta en la mentida, cosa que es demostrarà en el seu moment i que és el que realment preocupa.

Pel que fa al prestigi al qual vostè fa referència, ja fa temps que l'ha perdut, i no per culpa de Catalunya precisament.

Encara que només fos per honestedat, s'hauria d'admetre la llarga llista de despropòsits de tot tipus que han provocat la pèrdua. Cal enumerar els casos?

En referència als "dinners necessaris", no tinc cap mena de dubte que, com en altres ocasions i per a segons què, no s'escatimaran recursos. Ah, per cert!, trobo a faltar l'expressió "A la ciutadania no li costarà ni un euro".

Per acabar, em permeto recordar-li que el prestigi –a qualsevol nivell– únicament es guanya amb la pràctica sistemàtica d'actituds i comportaments en concordança amb els principis ètics que han de regir en una societat moderna i democràtica.

JAUME FARRÉS BOADA
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

La frase del dia

“Vaig cap a judici ferma i segura per defensar la democràcia i la justícia”

Dolors Bassa, EXCONSELLERA DE TREBALL, AFERS SOCIALS I FAMÍLIES

Tribuna

Julieta Piastró. Professora a la URL - Blanquerna

‘Kadish’ per a Amos Oz

Voldria honorar aquest entranyable escriptor jueu no religiós amb un *kadish* de dol, pregària jueva que es recita en memòria dels morts. Un *kadish* construït amb paraules que no intenten evocar allò sagrat, però que creuen, com el mateix Oz, que la continuïtat jueva ha estat sempre pavimentada amb paraules.

LES PARAULES que Amos Oz ens ha deixat, les trobem en forma de novel·les, relats curts, assaigs i un llibre autobiogràfic titulat *Una història d'amor i de foscor*. En aquest, Oz narra amb una extraordinària bellesa la seva infantesa. Sovint recordo i rellegeixo amb emoció les pàgines en les quals narra la primera vegada que el seu pare li va deixar un espai a la prestatgeria dels llibres i ell els va ordenar per dimensió. L'enuig del pare i la seva posterior explicació de les múltiples formes en què es poden ordenar els llibres, excepte per dimensió com si fossin soldats, va constituir per a ell una lliçó de vida, en la qual el pare li descobreix els múltiples camins de la vida.

L'ASSAIG TITULAT *Els jueus i les paraules* fou escrit a dues veus junt amb la seva filla historiadora Fania. Un preciós llibre en què pare i filla fan una revisió històrica de la relació dels jueus amb les paraules i els llibres, des de la Torà, les dues versions del Talmud, o el Càntic dels Càntics, fins a la que els autors anomenen “la nostra era postfreudiana” en la qual la formació dels dos mestre-deixeble i pare-fill, de vegades superposats i metafòricament relacionats, comporten una gran fascinació. L'assaig l'acaba amb una reflexió al voltant de la importància de la comunitat, ja que aquesta ha estat la manera natural de l'existència jueva. Mentre tinguem paraules comunes serem una comunitat. Aquesta afirmació ens remet a molts altres escrits i entrevistes en les quals l'autor ha afirmat: “Som un poble de text. Parlem sobre textos, llegim textos a les festes quan ens asseiem a sopar, llegim textos i discutim els textos i quan els jueus van haver d'escapar dels po-

groms (...) enmig de la nit van haver de deixar-ho tot però es van emportar amb ells els nens i els llibres.”

ELS TEMES DE LES NOVEL·LES d'Amos Oz són els de la condició humana, té un vessant de llibres d'històries d'amor i desamor, en els quals l'autor fa ostentació del seu coneixement de la complexitat de l'ésser humà del seu domini de la paraula justa, precisa, exacta, per descriure magistralment cada emoció, cada gest, cada silenci. En aquesta temàtica destaquen *No diguis Nit*, *El meu Mikhael*, *La caixa negra*, *Les dones de Yoel* i *El mateix mar*. *La caixa negra*, no menys creatiu, és un diàleg epistolar entrecreuat entre tots els immiscits en una trama d'amor, desamor, traïció, desig i odi. En aquesta, com en totes les seves novel·les, hi trobem com a teló de fons l'escenari d'Israel amb els seus conflictes polítics i la seva presa de posició crítica. Perquè Amos Oz ha estat un escriptor sempre compromès amb la justícia i la pau.

MENTRE ESCRIC AQUEST ARTICLE i reviso cada un dels seus llibres, van apareixent a dins de cadascun retalls de periòdics que atresoro, articles d'opinió política escrits

“Amos Oz viurà sempre que hi hagi una lectora o un lector que es deixi abraçar per les seves paraules, orientar per la seva saviesa, enlluernar per la seva bellesa

per ell. Dins de *Les dones de Yoel*, m'ha aparegut un esplèndid article titulat *El mal té una olor inconfusible*; es tracta del discurs que va fer en la recepció del premi Goethe, a Alemanya. En aquest text ens recorda que el mal és temptador i seductor. Que l'agressivitat pot obrir-se pas entre nosaltres i que fer el bé és una decisió i una elecció davant de la qual ens trobem diverses vegades al dia. Acaba el discurs amb una frase en la qual plasma la seva pròpia vida. Imaginar l'altre no és una mera eina estètica. És, a més (...), un imperatiu moral fonamental. I, sobretot, imaginar l'altre és un plaer humà profund i molt subtil.

SÓN MOLTS ELS TEMES que Amos Oz ha abordat amb mestratge. Però n'hi ha un que no puc deixar d'esmentar perquè de tots els grans escriptors que he llegit, no n'hi ha cap altre que hagi aconseguit escodrinyar com ell la pregunta de Freud sobre “què és una dona?” A cada una de les seves novel·les, a cada un dels seus escrits, és present la qüestió de la dona, no com una concessió feminista, sinó com a pregunta i desig de saber. La seva curiositat o la seva necessitat queda reflectida en la novel·la *Conèixer una dona*, en la qual l'heroi acaba vivint a la mateixa casa amb la seva mare, la filla i la sogra. O en la novel·la *Fima*, en què arriba a crear un personatge fascinant anomenat Fima, que treballa de recepcionista a la consulta d'un ginecòleg i d'aquesta manera imagina, escolta i sent les dones que l'envolten.

LES SEVES PARAULES han quedat plasmades també en innumerable articles i entranyables entrevistes al seu estudi de Tel Aviv, envoltat de llibres, amb un còmode jersei de llana basta i la seva profunda mirada blava sempre brillant.

AMOS OZ VIURÀ sempre que hi hagi una lectora o un lector que es deixi abraçar per les seves paraules, que es deixi orientar per la seva saviesa, que es deixi enlluernar per la seva bellesa.

De set en set

Lluís Muntada

Un 155 psíquic

El triomf del 155 és aclaparador. És inútil derogar-lo de manera formal. Ja era aquí abans de decretar-se, i seguirà vigent després de ser retirat oficialment. Era vigent perquè els creadors de “la Transició va ser modèlica”, a qui també coneixereu per treballs com “*iHabéis despertado al monstruo!*”, tenen una atàvica concepció patrimonial de la política. La política i els temps de la política pertanyen al *Gobierno Central*, principi teològic que ha permès considerar la Constitució com un llibre sagrat, amagar durant decennis les balances fiscals, incomplir any rere any amb tota impunitat una llei orgànica com l'Estatut, i dictar que l'independentisme era una heretgia i, en conseqüència, aplicar mesures per enviar-lo al correccional, i tot per no haver de reconèixer mai el principi democràtic d'igualtat ideològica que hauria de convertir l'independentisme en subjecte polític de ple dret.

Ara s'imposa un 155 psíquic, tant o més efectiu que el que va ser oficial en el seu moment. Tothom torna a tenir clar que l'Estatut és de “quita y pon”. Les detencions claveguerístiques, abonades –a través de la mentida– pel ministre de Justícia i la delegada del Govern a Catalunya, són esperit 155. Cada cop que l'eterna recorda que el 155 es pot tornar a aplicar és com aquells venedors de braques al mercat (*iAy que me las quitan de las manos!*) i, allora, un exemple encarnat dels actes performatius de la parla apuntats per Austin: quan amenaces, també estàs executant l'amenaça. La idea que “més enllà de la Ley” no hi ha marge de discussió és un embrió de paral·lisi totalitària. És 155. Com també és 155 la consciència desolada que la raó democràtica no és prou poderosa per fonamentar cap canvi ni millora de les llibertats. Impera un 155 psíquic. És a dir, real. En aquest estat comença el Judici de la Vergonya.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El judici és problema de la UE, alerta Terra

Avisa d'un procés que "canviarà per sempre" Catalunya i la seva relació amb Espanya

"La pobresa és la dificultat per fer una vida digna"

Ho sosté Raquel Carrión, membre de la comissió d'acció social de Càritas Catalunya

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'exgovern del PP

DATA El tribunal confirma que el judici contra els independentistes començarà el 12 de febrer **DECLARACIONS** Accepta centenars de testimonis de les acusacions i les defenses, com l'expresident Rajoy i l'exministre Montoro **PROVES** Aprova que Interior i el TSJC aclareixin qui va ordenar les càrregues policials i aturar-les l'1-0

Mayte Piulachs
BARCELONA

El Tribunal Suprem, finalment, va dictaminar ahir que iniciarà el judici contra els dotze independentistes catalans el dia 12 de febrer, tot i que encara no ha detallat el calendari de declaracions. La sala penal, formada excepcionalment per set magistrats, també va decidir acceptar la majoria dels testimonis proposats per les acusacions i les defenses, que superen el mig miler. L'alt tribunal, a més, respecta gairebé totes les proves i pericials demanades, entre les quals destaquen les que se sol·liciten a l'anterior govern espanyol del PP perquè aclareixi la seva intervenció política i policial, com ara si es va plantejar declarar l'estat de setge per fer front a la presumpta rebel·lió que plantegen les acusacions. I –previsible– denega el testimoni del rei Felip VI, o d'un representant de la casa reial, i el del senador del PP Ignacio Cosidó pel seu polèmic missatge sobre el control del poder judicial.

Així, el Suprem accepta que hi declarin com a testimonis l'expresident del govern espanyol Mariano Rajoy, l'exvicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría, l'exministre d'Hisenda Cristóbal Montoro i l'exdelegat del govern estatal a Catalunya Enric Millo. També desfilaran per la sala de vistes destacats protagonistes de la política i la societat civil catalana com ara l'expresident Artur Mas, l'alcalde Ada Colau i participants del Pacte

Les frases

"Els observadors són importants, i per això el judici és televisat. Tot ciutadà en podrà ser observador nacional i internacional"

"El perfil ideològic dels investigadors desborda els límits definits del procés"

Manuel Marchena
PRESIDENT TS (DENEGA INVESTIGAR LES PRESUMPTES PIULADES DE BAENA)

Nacional pel Referèndum, des del seu portaveu, Joan Ignasi Elena, fins al secretari general de CCOO, Javier Pacheco, i el de la UGT, Camil Ros. Tampoc hi faltà el lehendakari Iñigo Urkullu, que va intentar dur a terme una mediació entre els governs català i espanyol entre el 6 i el 10 d'octubre del 2017 que els seus protagonistes hauran d'explicar algun dia.

Precisament, el testimoni de l'expresident Carles Puigdemont –que fa poc va assegurar que ho explicarà tot un cop hi hagi sentència (tot i que llavors s'assenyala que es reactivarà l'euroordre contra ell)– és descartat pel Suprem, així com el de la secretària general d'ERC, Marta Rovira. El tribunal argumenta que no pot ser que siguin testimonis en una causa en què són acusats (a l'exili) i que es podria conculcar el seu dret de defensa, ja que haurien de dir la veritat. Aquest és un argument relatiu, ja

Les xifres

2

familiars per acusat tindran un lloc reservat a l'interior de la sala de vistes (és a dir, 24 llocs). Per als observadors, cap.

500

testimonis ha acceptat el Tribunal Suprem, sumant els que han proposat les defenses i els de les acusacions.

que el Suprem sí que ha acceptat la declaració com a testimoni del major dels Mossos Josep Lluís Trapeiro, processat per rebel·lió a l'Audiència Nacional, on serà jutjat, i com que es tracta dels mateixos fets en un jutjat diferent, tindrà l'empària legal per declarar com a encausat i podrà no contestar preguntes que el perjudiquin. La

El tribunal permet que hi declarin agents i veïns ferits l'1-0

mateixa situació viuran els que figuren en la llarga llista de càrrecs investigats al jutjat d'instrucció 13 de Barcelona (el proveïdor de tots els informes policials de l'1-0 als altres jutjats), que l'acusació popular de Vox va demanar i que el tribunal ha acceptat. És el cas de l'exsecretari general d'Economia Josep Ma-

ria Jové, actual diputat d'ERC, que ha de declarar com a investigat el dia 1 de març al TSJC, i del magistrat Santiago Vidal.

Pel que fa als fets del 20-S, amb els escorcolls al Departament d'Economia i a altres seus oficials, el tribunal troba pertinent la declaració de polítics presents, com ara l'exdiputat de la CUP David Fernández i l'exalcalde de Barcelona Xavier Trias. Així mateix, el Ministeri de l'Interior, a petició del penalista Jordi Pina, defensor de Jordi Sánchez, Josep Rull i Jordi Turull, haurà d'aclarir el dispositiu de la Guàrdia Civil d'aquell dia i per què no va protegir els tres vehicles que van quedar destrossats, a banda de si ha denunciat la persona a qui pertanyia el DNI que es va trobar dins d'un vehicle.

El tribunal, presidit per Manuel Marchena, no esquivarà que en aquest judici s'intenti aclarir l'actuació policial contra la població catalana. Una de les peticions més importants, també de Pina, és que Interior i la magistrada del TSJC Mercedes Armas aclareixin qui va ordenar les càrregues contra els votants durant l'1-0 i qui va demanar aturar-les cap al migdia, després dels vídeos que mostraven la desproporcionada intervenció policial. I si la fiscalia va demanar la declaració d'uns 90 agents, suposadament ferits el dia del referèndum, la sala també accepta escoltar veïns ferits que aporten les defenses. Maria Roig, advocada del president d'Òmnium,

Els principals testimonis aprovats

L'ACCIÓ POLÍTICA

DEMANATS:

José María Espejo Saavedra, membre de la Mesa del Parlament per Cs, el 2017

David Pérez Ibáñez, membre de la Mesa del Parlament pel PSC, el 2017

Neus Munté, consellera de Presidència i portaveu del govern fins al juliol del 2017

Enric Millo, subdelegat del govern espanyol a Catalunya en el moment dels fets

Mariano Rajoy, expresident del govern espanyol (PP)

Soraya Sáenz de Santamaría, exvicepresidenta del govern espanyol (PP)

Iñigo Urkullu, lehendakari del govern basc (PNB)

Antonio Bayona, lletrat major del Parlament

Xavier Muro, secretari general del Parlament

Roger Torrent, president del Parlament de Catalunya

Artur Mas, expresident de la Generalitat de Catalunya

Gabriel Rufián i Joan Tardà, diputats d'ERC

Marta Pascal, coordinadora general del PDeCAT

Ada Colau, alcaldessa de Barcelona

Josep Maria Jové, exsecretari general d'Economia

Santiago Vidal, exmagistrat i exsenador d'ERC

Lluís Salvadó, exsecretari d'Hisenda (ERC)

Pere Aragonés, exsecretari d'Economia i actual vicepresident (ERC)

Jordi Jané, exconseller d'Interior

Meritxell Ruiz, exconsellera d'Ensenyament

Jordi Baiget, exconseller d'Empresa

Carles Viver i Pi Sunyer, jurista i president del Consell Assessor per la Transició Nacional

Jordi Cuixart, per exemple, demana la declaració com a testimoni del regidor de Sant Joan de Vilatorrada Jordi Pesarrodoña, ferit i acusat.

Una feina cabdal de les defenses serà deixar ben clar que no hi va haver la violència que es requereix en un alçament violent i tumultuós, que és com es defineix el delictes de rebel·lió. Per això, el penalista Xavier Melero, defensor de l'exconseller d'Interior Quim Forn, va demanar diverses proves, ara acceptades, com que el Ministeri de Defensa i el Consell de Ministres indiquin si es van plantejar l'estat

de setge el 2017, així com saber les armes de què disposen els 17.000 agents dels Mossos –cos qüestionat per la fiscalia sense cap acció concreta– en comparació amb les altres forces de seguretat.

Finalment, el Suprem descarta algunes proves. La fonamental: descobrir si el tinent coronel de la Guàrdia Civil, Daniel Baena, és el "Táctico" que piulava contra el govern. Pel que fa als observadors internacionals, tampoc considera que se'ls hagi de reservar espai dins la sala, perquè el judici serà televisat i "tot ciutadà en podrà ser observador". ■

L'APUNT

La brutícia del cotó

Anna Serrano

Ara sí, és oficial. El judici als dirigents independentistes per l'1-O començarà el dimarts 12 de febrer. Els presos polítics són des d'ahir a Soto del Real i Alcalá Meco, després de protagonitzar a primera hora del matí un trasllat que és el tret de sortida d'un procés en què la democràcia espanyola es veurà sotmesa a la prova del cotó. Les probabilitats que surti brut són

moltes. N'és plenament conscient l'executiu espanyol, que acaba de llançar un vídeo propagandístic en el qual personalitats com Ana Botín, José Andrés, Jesús Calleja o Isabel Coixet defensen Espanya com un país de llibertat. "This is the real Spain" ("aquesta és l'Espanya real"), repeteixen al final. Si fos així no caldria un vídeo publicitari per proclamar-ho.

al Suprem

El judici pel Suprem en el judici contra els independentistes catalans

LA SUPOSADA VIOLÈNCIA EL 30-S I L'1-O

José Antonio Nieto, secretari d'estat de Seguretat, del Ministeri de l'Interior

Juan Antonio Puigserver, supervisor dels Mossos amb el 155

Diego Pérez de los Cobos, coronel de la Guàrdia Civil i coordinador dels tres cossos policials per aturar l'1-O

Manel Castellví, comissari en cap de la comissaria general d'informació (investigat per desobediència en l'1-O per un jutge de Cornellà de Llobregat)

Sebastián Trapote, cap superior de la policia espanyola a Catalunya en el moment dels fets

Ángel Gonzalo Pascual, general en cap de la VII Zona de la Guàrdia Civil, en el moment dels fets

Emili Quevedo, comissari en cap de la comissaria general tècnica de planificació de la seguretat (investigat per desobediència en l'1-O per un jutge de Cornellà de Llobregat)

Cristina Manresa, comissària i cap de la regió metropolitana nord dels

Mossos (investigada per desobediència en l'1-O per un jutge de Sabadell)

Josep Lluís Traperó, major dels Mossos d'Esquadra

Pere Soler, exdirector dels Mossos

Testimoni protegit: agent dels Mossos, prové d'una causa oberta en un jutjat de Lleida

Daniel Baena (T43166Q), tinent coronel de la Guàrdia Civil, instructor d'atestats policials

Montserrat del Toro, lletrada de l'administració de justícia del jutjat d'instrucció

13 de Barcelona (pels escorcolls d'Economia el 20-S)

Santiago Lubián, comissari en cap de la brigada provincial de la Policia Judicial

Pedro Buil Armengol, capità de la marina mercant del port de Palamós

Oficial en cap i oficial de la Guàrdia Civil, responsables del dispositiu policial el 20-S a Economia.

Dos agents de la Guàrdia Civil per la inspecció ocular dels cotxes amb danys a Economia el 20-S

Sis agents de la Guàrdia Civil per incidents en escorcolls, com ara a la nau d'Unipost a Terrassa

Tres agents dels Mossos ferits en l'escorcoll al domicili d'Ignasi Sánchez (PDeCAT)

Un total de 99 agents de la policia espanyola (62) i de la Guàrdia Civil (37) suposadament ferits durant l'1-O

Un total de 55 agents amb atestats d'"incidents" als centres de votació l'1-O

Propietaris de l'hotel Gaudi de Reus i de l'hotel Travé de Figueres

LA MALVERSACIÓ DE FONDS

Cristóbal Montoro, exministre d'Hisenda

Francesc Sutries, director general de Patrimoni

Núria Llorach, vicepresidenta de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (investigada al jutjat d'instrucció 13 de Barcelona)

Amadeu Alfajá, representant permanent de la Generalitat a la Unió Europea (investigat pel jutjat d'instrucció 13 de Barcelona)

Albert Royo Mariné, exsecretari general de

Diplocat (investigat pel jutjat d'instrucció 13 de Barcelona)

Vicente Nés Ripollés, programador i propietari de Bloockroot. Es reuneix amb el govern per un sistema descentralitzat del vot, per un cost de 500.000 euros. No fa res.

Quim Franquesa Padrós, expert en polítiques de participació ciutadana. Es reuneix amb govern i CTTI i plega perquè "la Generalitat no compleix pagaments".

Teresa Guix Requejo, dissenya el web

pactepelreferendum.cat (cobra 2.700 euros)

Olga Solanas, directora de Focus Media

Ferran Burriel, director de Nothingad Comunicació

Xevi Xirgo, director d'El Punt Avui

Jaume Mestre Anguera, responsable de Difusió Institucional de la Generalitat

Paul Sinning, director The Hague Centre for Strategic Studies

Helena Catt, portaveu de l'equip d'experts electorals internacionals

Wim Kok, portaveu de l'equip d'experts electorals internacionals

Pau Reventós, ex-director general d'Unipost (investigat al jutjat 13 de Barcelona)

David Palanques, informàtic del Departament de Treball (investigat al jutjat 13 de Barcelona)

Enric Vidal Famades, dissenyador gràfic, d'ERC a Badalona, encarrega cartells per a l'1-O

Antoni Molons, secretari de Difusió a Presidència (investigat al jutjat 13 de Barcelona)

Teresa Prohías, directora de Serveis de Presidència

Felipe Martínez Rico, subsecretari del Ministeri d'Hisenda en el moment dels fets

Pericial amb tres tècnics d'Hisenda

Pericial amb dos tècnics de Segipsa i Ibertasa per a valoració dels locals de l'1-O

Testimonis

El director d'El Punt Avui, entre els citats

El director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, és un dels testimonis sol·licitats per la fiscalia i algunes defenses aprovat ahir pel Suprem. El tribunal, però, comet el mateix error de la fiscalia i de l'advocat de l'Estat i el rebateja amb el cognom de "Virgo", mentre que la defensa dels diputats de JxCat, el penalista Jordi Pina, l'escriu correctament. És a dir, que el Suprem ha copiat i enganxat els escrits. No és l'únic cognom errat. Xirgo està citat per la publicitat de l'anunci de les vies i el dret de decidir que la fiscalia inclou com a malversació. És el mateix cas que Núria Llorach, vicepresidenta de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, també acceptada com a testimoni al Suprem, tot i que ella és investigada al jutjat d'instrucció 13 de Barcelona i tindrà l'emparedat de l'encausada i podrà no respondre a totes les preguntes.

Pericials

Descarten un informe de Scotland Yard

El Tribunal Suprem ha descartat una elaborada pericial proposada per la defensa del president d'Òmnium, Jordi Cuixart, encarregada a dos membres amb més de 30 anys d'experiència a la policia metropolitana de Londres, coneguda com a Scotland Yard. La penalista Marina Roig va demanar als dos experts una anàlisi acurada de l'actuació de Cuixart, dels ciutadans i de la policia durant el 20 de setembre i l'1 d'octubre del 2017 des del punt de vista de l'ordre públic per comparar-los amb els atestats policials de la causa. Pel tribunal, aquests experts poden aportar a la sala "la seva apreciable experiència en conflictes històrics en d'altres països", referint-se a Irlanda del Nord, però considera que els casos del Regne Unit "no es poden identificar amb la metodologia científica susceptible de contradicció en el ple".

Encara que no hi creguis...
Tots tenim un àngel

DESCOBREIX L'ESPOT DE **Caritas 3.0** A WWW.CARITAS.BARCELONA

Església Arxidiocesana de Barcelona

75 anys Caritas Barcelona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ANC ocupa la delegació europea

Una vintena d'activistes es tanquen a la seu del passeig de Gràcia i s'hi concentren 4.000 persones. Reclamen a Juncker que l'autodeterminació és un dret, no un delict

Emma Ansola
BARCELONA

Amb els presos polítics acabats d'arribar a les presons de Madrid, l'ANC va decidir ahir cloure "la jornada de dol" intensificant la protesta i, de sorpresa, va ocupar la delegació de la Comissió Europea al passeig de Gràcia de Barcelona. Al darrere de la tanca hi ha un missatge clar cap a la Unió Europea: "L'autodeterminació és un dret, no un delict." L'acció només va rebre el suport d'ERC i la CUP, i unes 4.000 persones s'hi van anar concentrant al llarg del vespre.

El cop d'efecte es va mantenir en secret fins a una hora abans de la concentració inicial als Jardins de Gràcia. Només uns quants membres del secretariat nacional de l'ANC sabien el gir que agafaria la protesta. La nova acció s'iniciava a quarts de

ERC i Bildu, indignats per un vídeo

ERC i Bildu van mostrar la seva indignació, i demanaran explicacions al govern espanyol al Senat, per un vídeo penjat ahir a Twitter que va ser gravat des de l'interior d'una de les furgonetes policials que escortaven l'autobús de la Guàrdia Civil durant el trasllat dels presos polítics. A la gravació s'escolta els agents rient de la gent que

acomia els presos. Les imatges van acompanyades de la música de la cançó OVNI (Objeto Verde Nada Inteligente), de Piperrak, un grup espanyol de música punk dels anys 90.

Per aquests fets, ERC i Bildu, com va explicar el senador Bernat Picornell, van entrar una bateria de 20 preguntes.

sis de la tarda quan tres membres de l'Assemblea entraven a les oficines de la Comissió Europea mitja hora abans del tancament per deixar una carta adreçada al president de la CE, Jean Claude Juncker. Un cop dins, altres membres de l'ANC, fins a arribar a la vintena, van seguir els mateixos passos i van ocupar uns despatxos de la seu. S'iniciava la protesta i l'Assemblea feia una crida a

concentrar-se al voltant de la delegació europea. A les set de la tarda, els concentrats ocupaven el carril principal del passeig de Gràcia, havien tallat el carrer Provença i la gent continuava arribant fins a ocupar el passeig a l'altura del carrer Rosselló.

La imatge de l'actuació estava reforçada per estrelades, moltes bufandes grogues, pancartes en què es reclamava l'allibera-

ment dels presos i sobretot cartells en anglès reiterant el missatge de l'acció, *L'autodeterminació és un dret, no un delict*.

El PDeCAT no hi va

El canvi de la convocatòria només va ser seguit per la CUP i ERC. Els diputats Carles Riera i Ruben Wagensberg van felicitar l'Assemblea per la rotunditat de l'acció, que van qualificar d'important i necessària. Els republicans, però, optaven únicament per fer declaracions a la pre-

ment dels presos i sobretot cartells en anglès reiterant el missatge de l'acció, *L'autodeterminació és un dret, no un delict*. La seva participació en la convocatòria als Jardins de Gràcia, per la seva banda, feia una crida a la mobilització i, en resposta a les peticions d'unitat que li llançaven els manifestants, el diputat va contestar: "Ara no és el moment de lluites partidistes i electoralistes, sinó de sumar esforços perquè, de manera unitària, donem suport al moviment popular de la ciutadania per l'autodeterminació, és l'única manera de guanyar", assegurava. Riera i Wagensberg

ment dels presos i sobretot cartells en anglès reiterant el missatge de l'acció, *L'autodeterminació és un dret, no un delict*.

Manifestants ocupen el passeig de Gràcia (a l'esquerra) on hi ha la delegació (a dalt a la dreta) de la Comissió Europea a Barcelona. A sota, una imatge de la concentració a Lleida, que es va fer a la plaça Ricard Vinyes ■ JUANMA RAMOS / LAURA CORTÉS

van ser les úniques cares de representants polítics que es van veure en la concentració. La presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, per la seva banda, denunciava "totes les vulneracions de drets fonamentals que s'estan produint" a Catalunya contra l'independentisme, a les portes del "judici de la vergonya" i demanava a la UE que "iniciï els procediments per activar l'article 7 del Tractat de la Unió Europea, per privar l'Estat espanyol dels seus drets de vot i de

representació".

Les protestes pel trasllat dels presos a Madrid i el judici del dia 12 també es van fer en bon nombre de ciutats catalanes. A Girona, unes 2.000 persones es van aplegar a la plaça del Vi, coincidint amb el 80è aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a la ciutat. A l'acte hi va intervenir l'advocat Benet Salellas, que va afirmar que el que està a punt de començar a Madrid és "un judici a la democràcia".

A Lleida, unes 400 per-

sones es van concentrar sota la pluja a la plaça Ricard Vinyes per demanar la llibertat dels presos polítics i reclamar justícia. La coordinadora de l'ANC a Lleida, Rosa Burrell, va afirmar que no es pot ser optimista davant el procés judicial perquè als presos "se'ls està jutjant per coses que no han fet". Finalment, a Tarragona un miler de persones es van concentrar davant la Subdelegació del Govern espanyol, on es va llegir un manifest unitari dels CDR. ■

La cronologia

5.45

La consellera Dolors Bassa és la primera que és traslladada. Surt des de Puig de les Basses en direcció al centre penitenciari de Brians 2. A l'exterior de la presó figuerenca, s'hi concentren desenes de persones i es viuen moments de tensió amb el cordó policial.

6.52

Comença el trasllat d'Oriol Junqueras, Raül Romeva, Joaquim Forn, Jordi Turull, Josep Rull, Jordi Sànchez i Jordi Cuixart des de Lledoners, i de Carme Forcadell des de Mas d'Enric, on hi ha hagut alguns incidents entre la policia i els concentrats.

7.35

Arriba a Brians 2 l'autobús de la Guàrdia Civil que traslladarà els presos polítics cap a Madrid. Amb pocs minuts de diferència, també hi arriben Forcadell i la resta de membres del govern anterior.

8.28

El president Quim Torra i la majoria de consellers del govern –excepte Alfred Bosch i Jordi Puigneró– s'han desplaçat a la presó per acomiadar els presos polítics i transmetre'ls ànims.

8.59

L'expresident Carles Puigdemont fa la primera piulada del dia, en què lamenta que, mentre es fa el trasllat, el govern de Sánchez, a través de Borrell, ja els ha condemnat.

9.29

El comboi de la Guàrdia Civil surt de la presó de Brians 2 en direcció a Madrid, amb tots els presos polítics catalans. Per la seva banda, el govern es dirigeix cap a Barcelona, on es tornarà a reunir, a la una del migdia, per participar en un consell executiu extraordinari en què mostrarà un altre cop el suport als presos polítics.

11.03

La CUP fa una crida a la mobilització permanent i a la desobediència civil activa. Durant tot el matí, les xarxes s'omplen de missatges de suport a la situació dels presos, i els polítics unionistes, com Albert Rivera, aprofiten per carregar contra Catalunya.

13.20

El Suprem confirma que el judici començarà el 12 de febrer i fixa també els dies 13, 14, 19 i 21 per a les qüestions prèvies.

13.30

Torra compareix després del consell extraordinari i fa una crida a Europa, perquè aquest judici també és cosa seva.

14.34

L'alt tribunal fa públic que accepta com a testimonis la cúpula de l'exgovern del PP, amb Mariano Rajoy i Soraya Sáenz de Santamaría, així com Artur Mas i Iñigo Urkullu.

17.23

L'autobús que trasllada els presos polítics masculins arriba a la presó de Soto del Real, on hauran de viure mentre durin les sessions del judici.

19.00

Comencen les concentracions a totes les capitals de comarca catalanes, amb Barcelona a l'epicentre, per mostrar la indignació de la ciutadania pel trasllat dels presos polítics.

Nosaltres, de tot el que fem en diem "la Caixa"

"la Caixa"
LA FUNDACIÓ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra recorda a la UE que el judici també és problema seu

El president apel·la a la comunitat internacional per un procés judicial que “canviarà per sempre” tant Catalunya com la seva relació amb Espanya ■ El govern acompanya els presos en el comiat a Brians 2

Emili Bella
BARCELONA

El govern de Catalunya va interpel·lar ahir la Unió Europea perquè protegeixi els drets i llibertats dels nou presos polítics catalans i li va recordar que el problema dels independentistes que seran jutjats a partir del dia 12 és també un problema seu i del conjunt de la comunitat internacional, a la qual va demanar –a la ciutadania, els governs, les entitats de drets civils i humans, els mitjans de comunicació i a les personalitats compromeses amb la justícia i la llibertat– que s’afegeixi al clam del poble català en defensa dels principis i valors democràtics. “Som ciutadans europeus amb uns drets i unes llibertats que han de ser protegits per les institucions comunitàries”, va reivindicar el president, Quim Torra, en una declaració solemne a la galeria gòtica del Palau de la Generalitat després d’un Consell de Govern extraordinari de poc més de mitja hora.

El mandatari, flanquejat pel conjunt dels membres del govern, va advertir que el procés judicial canviarà per sempre Catalunya i la seva relació amb el Regne d’Espanya. En l’allocució, llegida en part

El govern en pes, secundant la lectura de Torra d’una declaració institucional, ahir a la galeria gòtica ■ ORIOL DURAN

Les frases del president

“Demaneu a la comunitat internacional que se sumi al clam del poble de Catalunya en defensa dels valors que han de fer del món un lloc més just i lliure”

“El problema dels processats en aquest judici és també un problema de la comunitat internacional i, especialment, de la Unió Europea”

“Volen anar al judici per plantar el mirall de la vergonya davant dels poders de l’Estat espanyol. Fem-lo reflectir com més millor”

“Som davant d’una estratègia premeditada per liquidar l’expressió i la voluntat democràtica dels catalans”

en anglès, Torra va constatar que el judici “serà també contra el dret a l’autodeterminació i contra la democràcia”. A primera hora del matí, el president i els consellers van acompanyar els nou processats per traslladar-los “tota l’energia possible i un suport indestructible” en el

seu comiat de terres catalanes, en un contacte al centre penitenciari de Brians 2 previ a pujar a un autocar de la Guàrdia Civil en direcció a Alcalá Meco –les preses– i a Soto del Real –els presos.

Torra també va exigir al govern espanyol valentia i coratge per emprendre els

canvis democràtics que l’Estat necessita per homologar-se a les democràcies plenes, que han d’incloure el diàleg i permetre l’exercici del dret a l’autodeterminació. En aquest sentit, va llistar un seguit de vulneracions, com ara l’ús de la presó preventiva com a escarment abans

del judici, la liquidació de drets parlamentaris, l’intent de modificació de la composició de la cambra sorgida d’unes eleccions imposades, l’impediment de la investidura del candidat proposat per la majoria parlamentària i, en general, la judicialització de la política. “Som davant

d’una estratègia premeditada per liquidar l’expressió i la voluntat democràtica dels catalans”, va concloure.

La segona institució del país, el president del Parlament, Roger Torrent, va voler insistir que posar les urnes no és delictiu i va advertir: “La repressió no ens aturarà.” En una concentració de diputats i treballadors de la cambra convocada per l’Assemblea en Defensa de les Institucions Catalanes (ADIC) al matí en suport a Carme Forcadell, Oriol Junqueras, Jordi Turull, Raül Romeva, Josep Rull, Dolors Bassa, Joaquim Forn, Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, Torrent va lamentar que s’enduguin al Tribunal Suprem els nou presos, “però hi van amb el cap ben alt i la consciència tranquil·la, per denunciar la vulneració dels seus drets i dels nostres drets, per posar l’Estat davant del mirall i per defensar la democràcia”.

D’altra banda, el president va convocar per a dimarts vinent la segona reunió de l’anomenat espai de diàleg amb els grups parlamentaris, que s’havia de celebrar ahir però que es va anul·lar a causa del trasllat dels presos, una suspensió que el secretari general del PSC, Miquel Iceta, va lamentar “profundament”. El govern traslladarà a les formacions polítiques catalanes la marxa de les converses amb l’executiu de Pedro Sánchez, que encara no ha tancat la composició d’una mesa que abordi el problema polític amb Catalunya. El govern hi vol partits espanyols i, de moment, La Moncloa es resisteix a la seva participació. ■

El número 185 de Bonart, ja a la venda

Maria Girona i Ràfols-Casamada

L’equilibri possible

Entrevista a Jaume Plensa: “Em sap greu que no hi hagi cap peça meua a la Col·lecció del Macba” | Guinovart, a la Fundació Vila Casas | Assumpció Mateu i la naturalesa | La Fundació Lluís Coromina, a Barcelona | Isaki Lacuesta, del Pompidou al Bòlit | Temporada de fires: Arco, Art Madrid, Arts Libris i Fama | Berenice Abbott, a la Fundació Mapfre | Salvador Espriu i el món de l’art

Agenda d’exposicions a l’edició digital de Bonart (www.bonart.cat/agenda)

Subscripció: 50 euros
4 números + edició digital gratuïta

www.bonart.cat | bonart@bonart.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Vaga general el dia 7 i sense el suport dels sindicats majoritaris

La Intersindical-CSC rep l'adhesió de l'Ustec i de partits per reivindicar millores laborals, de drets socials i llibertats

Jordi Alemany
BARCELONA

Finalment no seran tres dies de vaga general sinó un, el dijous 7 de febrer, segons ha fixat la convocatòria de la Intersindical-CSC respecte del preavis que havia fet pels dies 5, 6 i 7, coincidint amb la data inicial prevista del judici dels presos polítics. El secretari general del sindicat republicà, Carles Sastre, ho va justificar pel fet que havien fet una proposta de màxims divendres a Treball, però que en funció del "retorn" rebut havien de-

cidit convocar-la només per un dia. "Som petits, tenim les limitacions que tenim i hem de gestionar els recursos segons les nostres possibilitats", hi va afegir, després que es va saber que els sindicats majoritaris no hi donen suport. CCOO ho va dir explícitament, mentre que la UGT no s'ha pronunciat encara. Amb tot, també va destacar que estaven superant les seves expectatives en una convocatòria transversal per a la qual tenen el suport d'entitats com l'ANC i Òmnium, de partits com JxCAT, ERC,

la CUP i Demòcrates, i també de molts comitès d'empresa de companyies importants que "tenen interès a poder-hi participar".

Precisament han triat el darrer dia per atraure més adhesions, com la que ja han aconseguit de la Ustec-Stes, el sindicat majoritari en l'ensenyament públic, a més del suport de la CGT-Ensenyament, Sindicalistes per la República, l'Assemblea en Defensa de les Institucions Catalanes (ADIC), el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC), el

Carles Sastre i Ester Rocabayera donen detalls, ahir, de la vaga general del dia 7 ■ J. A.

Sindicat d'Estudiants i Universitats per la República.

Per ara mantenen silenci sobre les accions i el actes que realitzaran durant les 24 hores de vaga perquè "encara són als fogons", però asseguren que la convocatòria era per reivindicacions laborals i no "una vaga política" com els acusen les patronals, tot i admetre que es produeix en un context de "vulnera-

ció i regressió de drets i llibertats". Ja el 8 de novembre del 2017 el Tribunal Superior de Justícia (TSJC) va validar la legalitat de la vaga que van convocar amb les mateixes reivindicacions. La secretària nacional d'Igualtat, Ester Rocabayera, va recordar que fa set anys que lluiten perquè es derogui la reforma laboral i que aquesta aturada s'emmarca en el cicle de protestes que

fan, la darrera de les quals va ser el 21 de desembre i la pròxima, una de feminista, el 8 de març. El sindicat reclama posar fi a la precarietat als centres de treball, reivindiquen un salari mínim català de 1.200 euros, la recuperació de les lleis socials tombades pel Constitucional, la plena igualtat de tracte i oportunitats de treball entre homes i dones i un servei públic de qualitat. ■

MUSÉE D'ART
HYACINTHE
RIGAUD
PERPIGNAN

CLAVÉ
AL FRONT DE L'ART

2 DE FEBRER AL 12 DE MAIG DE 2019

866473-11998190

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez admet que està en un "punt cec" amb Torra i ja tem perdre el pressupost

Marchena fixa el judici coincidint amb la votació al Congrés i allunya l'aval del PDeCAT i ERC ■ Celaá lloa les garanties del Suprem i insta a "apagar passions"

David Portabella
MADRID

El govern que presideix Pedro Sánchez creu que la via del diàleg assajada amb Quim Torra arriba a un "punt cec" coincidint amb l'inici del judici als presos independentistes i que cal fer una aturada per "re-pensar" el camí. La data del judici fixada pel president del tribunal, Manuel Marchena, coincidirà amb el debat i votació clau al Congrés de les esmenes a la totalitat als pressupostos del 2019, els dies 12 i 13 de febrer, i allunya encara més qualsevol possibilitat d'explorar l'aval d'ERC i del PDeCAT perquè no siguin retornats.

Sánchez assumeix que en els tres mesos que durarà el judici no tindran el clima propici per al diàleg i tem que li faran perdre el pressupost, així que la portaveu, Isabel Celaá, exigia que el sentiment no ofegui la política. "La moderació en la retòrica sol ser ben rebuda a l'hora d'apagar passions que no són útils per a la resolució de problemes i crisis", va dir Celaá sobre el to de Torra després del comiat als presos. "Intentem apaivagar les emocions", reblava.

La portaveu Isabel Celaá exigia "apagar passions" des del Consell de Ministres ■ A. DÍAZ / EFE

Les frases

“Torra és lliure d'expressar-se, però la moderació retòrica és ben rebuda a l'hora d'apagar passions que no són útils per a la resolució de crisis”

El febrer de Sánchez, però, és enverinat. Si divendres que ve és el dia límit per registrar esmenes a la totalitat i el PDeCAT i ERC han de dirimir si en firmen una de pròpia, cinc dies després, el dimecres 13 de febrer, Sánchez necessita que els grups inde-

“El del procés serà un judici televisat i, per tant, tindrà tota la visibilitat i totes les garanties”

Isabel Celaá
PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL I
MINISTRA D'EDUCACIÓ

pendentistes no votin la devolució que demanen el PP i Ciutadans i, alhora, que les dues dretes no se sumin a una esmena a la totalitat dels independentistes. En un últim SOS però ja sense gosar demanar suport al PDeCAT i ERC des del Consell de Mi-

nistres com havia fet fins ara, Celaá recordava que el compromís inversor fidel al pes del PIB català –no arriba al 19% però escala fins al 16,8% (2.051 milions) des del 13% de Mariano Rajoy– “no es complia fins ara i ara es compleix”.

Tot i que Marchena ha dinamitat el calendari pressupostari, la portaveu del govern es va arrenglar amb l'argumentari del Suprem i va lloar que el del procés serà “un judici televisat i, per tant, tindrà tota la visibilitat i totes les garanties”. “Torra és un alt representant de l'Estat i així serà rebut per Marchena”, va garantir. ■

El president d'Unauto VTC, Eduardo Martín, i d'Unauto VTC Catalunya, Josep Maria Goñi, en la compareixença d'ahir ■ EFE

El litigi entre la Generalitat i les VTC puja de to

El sector assegura que el govern els va proposar operar al marge de la llei

F. Espiga
BARCELONA

Lluny de temperar-se, el conflicte obert entre el sector dels vehicles de turisme amb conductor (VTC) i la Generalitat per la recent aprovació d'una nova regulació que delimita les condicions per prestar aquest servei, ha entrat en una dinàmica d'enrocament que fa que, ara mateix, no es vegi marge per arribar a una solució concertada. La d'ahir va ser una jornada il·lustrativa al respecte. Coincidint amb el dia que tant Uber com Cabify van deixar d'operar a Barcelona, els responsables d'Unauto, la patronal que agrupa les empreses de lloguer de cotxes amb conductor, van fer una compareixença pública per denunciar que el govern català els va arribar a proposar la possibilitat de continuar exercint la seva activitat al marge del que diu la nor-

mativa tot just ratificada. Segons va relatar el president d'Unauto a Catalunya, Josep Maria Goñi, va ser el secretari d'Infraestructures i Mobilitat, Isidre Gavín, qui els va plantejar el dia 25 no tramitar cap multa que la Guàrdia Urbana pogués incoar contra un VTC que no fes cas de l'obligació d'haver d'esperar 15 minuts per recollir un client. “Ens van oferir treballar irregularment i òbviament la nostra resposta va ser que no”, va expressar Goñi, que també va avançar que tres empreses del sector ja han iniciat els tràmits per acomiadar més de 2.000 treballadors. El conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, va negar aquestes acusacions i, a més, també va anunciar la voluntat de recuperar les llicències VTC que fins ara abastien Uber i Cabify per adjudicar-les a través d'un concurs obert. ■

Calçotades exclusives en un entorn únic

A partir del 2 de febrer gaudiu de calçotades sense presses i de gran qualitat, amb un servei exclusiu en un marc incomparable.

Informació i reserves: 977 77 15 15
(amb reserva prèvia)

Autovia Reus-Tarragona (T11) Sortida 12 43110 La Canonja (Tarragona)

GPS: n41° 08' 04" - E01° 10' 25

www.laboella.com

Club del subscriptor
EL PUNT AVUI+
LLOVERAS I DELLA CLARA
100032 QH43A35000

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

2x1 TOT L'ANY

**MUSEU
PAU CASALS**

Av. de Palfuriana, 67
del Vendrell
Preu de l'entrada: 6 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 LIMITADA

EPICENTRE
Centre de Visitants del
Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13
de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 TOT L'ANY

**MUSEU DE LA
MOTO DE
BASSELLA**

Ctra. C-14, km 134
(entre Ponts i Oliana)

Preu de l'entrada: 9 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

**8È FESTIVAL
INTERNACIONAL
DEL CIRC**

Elefant d'Or. Girona.
Gran carpa Camp de Mart
La Devesa
**OFERTA 2x1
LIMITADA**

Dijous 14 de febrer, a
2/4 de 9 del vespre. Butaca
Platí: 35 euros. Butaca Or: 28
euros. Butaca Plata: 22 euros.
Divendres 15 de febrer,
a 2/4 de 6 de la tarda. Butaca Or:
28 euros. Butaca Plata: 22 euros.

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

**CONFERÈNCIA
ESPECTACULAR**

David Espinosa / El Local E.C.

Teatre Municipal de Girona,
Saló de Descans,
divendres 8 de febrer,
a 2/4 de 9 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 8 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

RAPHAËLLE
La Conquesta del Pol Sud

Teatre Municipal
de Girona,
diumenge 10 de febrer,
a les 6 de la tarda

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 15 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

**CABARET
PASSION ROUGE**

Oriart, de Sant Jordi Desvalls
XXVIII Mostra de Teatre 2019

Teatre del Centre
de Sarrià de Ter,
diumenge 10 de febrer,
a les 6 de la tarda

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 6 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

La televisió

La nostra graella

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ

21.30 PROTAGONISTES

Entrevista a Raquel Carrión

A finals del 2018, Càritas va presentar l'Informe de Càritas 2017, on es fa una radiografia de la situació de la pobresa al nostre país. Avui, a *Protagonistes*, Mireia Rourera entrevista Raquel Carrión, membre de la comissió d'acció social de Càritas Catalunya, per parlar-ne.

10.30 Notícies locals.

11.00 Teló de fons. *Sàlmon: nedant contra corrent.* Reemissió.

11.30 Notícies locals.

12.00 Torna-la a tocar, Sam. Repassem els títols més destacats de la setmana, com ara *Bajo el mismo techo*, *Dragon Ball Super: Broly*, *Green Book* i *Mug*. Reemissió.

12.30 Notícies locals.

13.00 De 'tee' a 'green'. Reemissió.

13.30 Protagonistes. Miquel Riera conversa amb l'escriptora Gemma Pasqual. Reemissió.

14.00 Notícies locals.

14.30 Protagonistes. Xavier Castillón parla amb el músic Jordi Molina. Reemissió.

15.00 Protagonistes. Joan Rueda entrevista Alfredo Vega, alcalde de Terrassa. Reemissió.

16.00 THE WEEKLY MAG

Present i futur de l'arquitectura

El magazín presentat per Marcela Topor enceta nova temporada parlant d'arquitectura. Reflexionarem amb l'arquitecte català Pau de Solà-Morales, president d'ArquinFAD, i l'arquitecta grega Areti Markopoulou, directora acadèmica de l'IAAC, Institute for Advanced Architecture of Catalonia, sobre els factors més importants que cal tenir en compte a l'hora de construir edificis, de com haurien de ser els habitatges i les ciutats del futur, de disseny i d'eficiència energètica.

18.00 Bàsquet en joc. Des del pavelló Barris Nord de Lleida, partit Ekke CB Lleida - UE Mataró-Construtoni Ponce, de copa Catalunya femenina.

20.30 Notícies locals.

21.00 Gaudeix la festa. *'Festa cristiana, festa pagana.'* Reemissió.

21.30 Protagonistes. *Raquel Carrión.*

22.00 Notícies locals.

La graella

TV3

06.00 **Notícies 3/24.**

10.10 **Acció política.**

10.30 **Notícies 3/24.**

12.55 **Natura sàvia.** Mussols.

13.50 **Zona zàping.** El programa reviu la nit màgica de Copa al Camp Nou posant el focus en com s'ho han pres a Madrid. També es mostren, com cada setmana, imatges espectaculars del món de l'esport, com el jugador que trenca el banderí del córner.

14.30 **Telenotícies migdia.**

Amb Ramon Pellicer i Cristina Riba.
Esports: Artur Peguera.

15.40 **Tarda de cine. Assassinats a Sarlat.** Sarlat, al sud-oest de França, va ser escenari de nombroses revoltes al segle XVII. Ara, el fill del productor de productes envasats més important de la regió ha estat assassinat en un ritual que recorda aquests esdeveniments històrics.

17.30 **Tarda de cine. Ocean's Thirteen.**

Danny Ocean i la seva banda tenen una raó per donar el seu cop més ambiciós i arriscat, defensar un dels seus. Willy Bank, el despistat propietari d'un casino, mai hauria imaginat que tot es posaria en contra d'ell quan va trair Reuben Tishkoff, amic i mentor de Danny Ocean.

19.55 **Atrapa'm si pots.** Concurs amb Lluçia Ferrer.

21.00 **Telenotícies vespre.**

Amb Ramon Pellicer i Cristina Riba.
Esports: Artur Peguera.

21.55 **Preguntes freqüents.** Cristina Puig entrevista Jordi Cuixart, president d'Òmnium Cultural, a la presó provisional, just abans de l'inici del judici pel procés sobiranista i el referèndum de l'1 d'octubre. A continuació, el programa es pregunta on són els intel·lectuals d'esquerra. Per trobar-hi la resposta, es viatja fins a Madrid i es conversa amb el sociòleg Ignacio Sánchez-Cuenca, professor de Ciència Política a la Universitat Carlos III.

01.30 **Notícies 3/24.**

03.00 **Ritmes a l'estudi.**

04.00 **Blues a l'estudi.**

SUPER 3 / 33

07.06 **En Miku i la Fant.**

07.47 **Mölang.**

08.00 **Mic.** Inclou El Mic i els seus amics.

08.26 **Kikoriki.**

09.00 **Cine. Savva, el cor del guerrer.**

10.24 **La família del Super3.**

10.50 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**

11.34 **Spirit, cavalcant en llibertat.**

12.20 **El ranxo.**

13.48 **Bola de drac Z Kai.**

14.32 **Els pingüins de Madagascar.**

15.18 **El xai Shaun.**

15.40 **La màgica Do-Re-Mi.**

17.41 **Spirit, cavalcant en llibertat.**

18.25 **Cine. Doraemon The Hero: pioners de l'espai.**

20.07 **Cine. Els Goonies.**

21.55 **Projecte Youth 4.** Una mostra de la realitat que viuen 15 joves que formen part d'un projecte teatral. El documental fa un seguiment de la preparació de l'espectacle Youth#4, concebut i dirigit pel director francès Didier Ruiz.

22.20 **Quan arribin els marcians.** En primer lloc, s'emeta un reportatge sobre jubilats enfeïnats, en què es parla de Robert Redford, que als 82 anys ha decidit retirar-se de la interpretació però diu que no tanca les portes a continuar dirigint o produint, i d'altres exemples com la cuinera Carme Ruscalleda i l'actor Ron Perlman.

23.00 **El documental.** Mies on scene. Barcelona en dos actes.

00.00 **El documental.** Temps de caritat.

01.05 **Quan arribin els marcians.**

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-1202841L

www.elpuntavui.tv